

ZadoŹæuczynienie

ZadoŹæuczynienie (art. 445 Ź 1 K.C.)

ZadoŹæuczynienie jest bardzo szczególn± form± Źwiadczenia. ZadoŹæuczynienie w odrŹnieniu od odszkodowania (czyli Źwiadczenia branego pod uwagê w procesie w likwidacji szkŹd osobowych przez Towarzystwa Ubezpieczeniowe i maj±cego na celu naprawienie szkŹd materialnych i wymiernych) zapewnia pokrycie strat tzw. „ trudnych do okreŹlenia”- takich jak bŹl czy cierpienie fizyczne i psychiczne. ZadoŹæuczynienie nie ma schematycznego procesu przyznawania ŹrodkŹw finansowych, gdyŹ ma na nie wpŹyw bardzo wiele czynnikŹw, ktŹre najogŹlniej rzecz ujmuj±c, wynikaj± ze zmian w Źyciu osoby poszkodowanej w wypadku. Bierze siê tu przede wszystkim pod uwagê: doznane w wyniku wypadku obraŹenia ciaŹa, okres leczenia, sposŹb przebiegu leczenia, okres rehabilitacji oraz dalsze konsekwencje wypadku w przyszŹoŹci. W dochodzeniu tego rodzaju Źwiadczeñ naleŹy wykazaæ siê jednak duŹ± znajomoŹci± zagadnienia . Osoba poszkodowana najczêŹciej nie ma Źadnego doŹwiadczenie w dochodzeniu swoich praw wobec zakŹadŹw ubezpieczeniowych. T.U. praktycznie kaŹdego dnia prowadz±c likwidacjê szkŹd osobowych wykorzystuj± niestety taki brak kompetencji i niewiedzê ofiar wypadkŹw, ktŹre samodzielnie próbuj± wyegzekwowaæ od ubezpieczyciela godziwe zadoŹæuczynienie.